

ΣΕΡ ΣΤΙΒ ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ

Άγκαθα Μίστερι

ΙΝΤΡΙΓΚΑ ΣΤΟ
ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

*Αφιερωμένο στο είδος του νουάρ, σε βιβλία,
κινηματογραφικές ταινίες και ατμόσφαιρα συνολικά.*

Ευχαριστώ τον Τζιανφράνκο Καλβίτι για τις πληροφορίες σχετικά με την ιστορία του Χόλιγουντ και τις πολύτιμες συμβουλές του για την ανάπτυξη μιας πλοκής σε στιλ αστυνομικού θρίλερ. Επίσης, μια αγκαλιά στη Φρίντα, που κάθε τόσο με βλέπει να εξαφανίζομαι για μέρες ατελείωτες βυθισμένος στις ιστορίες μου.

Ο Λάρι Μίστερι είχε περάσει μία πολύ κοπιαστική εβδομάδα. Τη στιγμή που οι φίλοι του ξημεροβραδιάζονταν σε κάποιο πάρκο του Λονδίνου απολαμβάνοντας τη δροσιά του Ιουνίου, για εκείνον οι καλοκαιρινές διακοπές δεν είχαν αρχίσει ακόμη. Μάλιστα, για την ακρίβεια, ίσως εκείνη τη χρονιά οι διακοπές να μην άρχιζαν και καθόλου. Από τότε που είχε γραφτεί στη φημισμένη σχολή ντετέκτιβ *Eye International*, τον έστελναν συνεχώς σε κάθε γωνιά του κόσμου για να διεξάγει παράτολμες έρευνες.

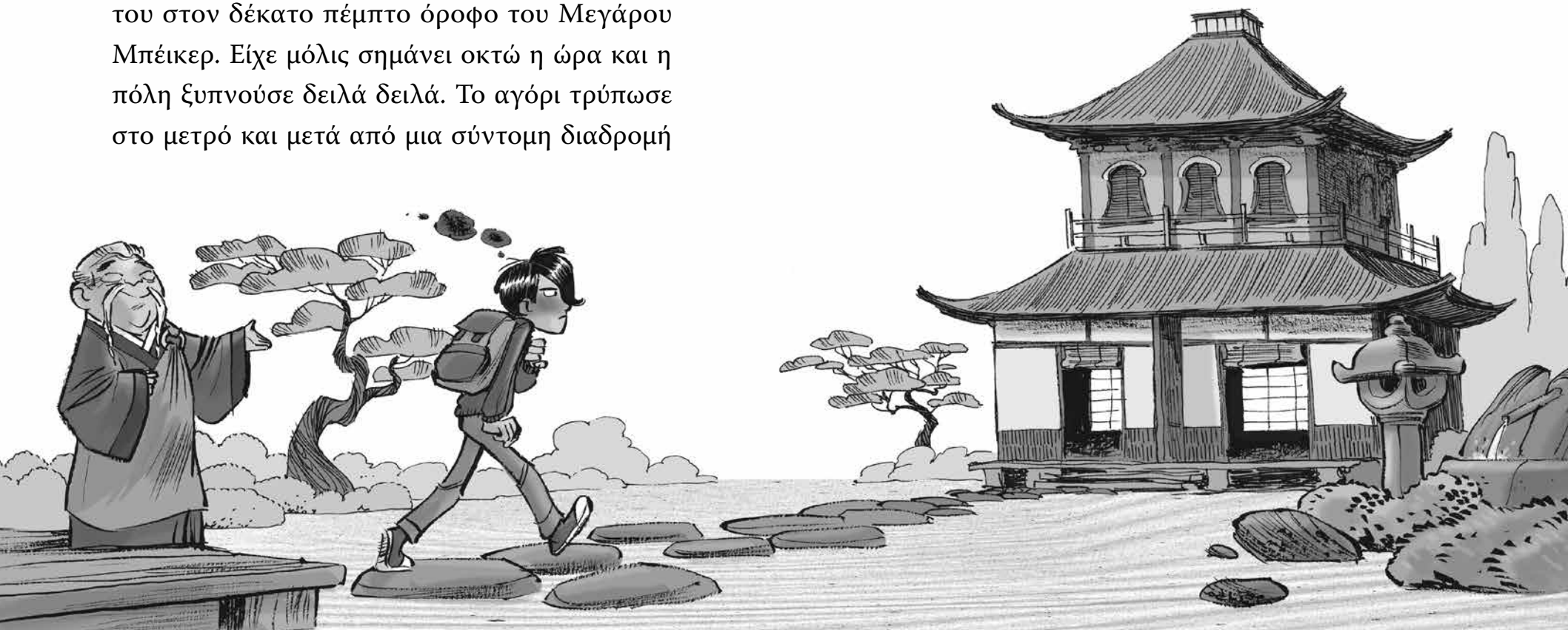
Αυτή τη φορά, ωστόσο, η κούραση δεν οφειλόταν σε κάποια ερευνητική αποστολή. Ο κοκαλιά-

ρης, ξενύχτης και αλλεργικός στην κούραση Λάρι είχε απλώς πάρει στα σοβαρά την απόφασή του να παρακολουθήσει το μάθημα της σχολής του με τίτλο «Πολεμικές τέχνες».

Εκείνο το σαββατιάτικο πρωινό ένιωθε τους μυς του διαλυμένους και τα κόκαλά του να τρίζουν. Σηκώθηκε από το κρεβάτι σέρνοντας τα πόδια του, καταβρόχθισε τρεις τηγανίτες με σοκολάτα και, με το σακίδιο στους ώμους, βγήκε από τη σοφίτα του στον δέκατο πέμπτο όροφο του Μεγάλου Μπέικερ. Είχε μόλις σημάνει οκτώ η ώρα και η πόλη ξυπνούσε δειλά δειλά. Το αγόρι τρύπωσε στο μετρό και μετά από μια σύντομη διαδρομή

έφτασε στον μυστικό του προορισμό. Βρισκόταν στο κέντρο της πόλης, καμουφλαρισμένος ανάμεσα σε κτίρια από τούβλα.

Ο Λάρι χτύπησε μια μεγάλη ξύλινη πόρτα διακοσμημένη με αλλόκοτα ανατολίτικα ιδεογράμματα. Τον υποδέχτηκε ένας Γιαπωνέζος γέροντας: είχε άσπρα μαλλιά, μακριά μουστάκια και ήταν τυλιγμένος σ' ένα ράσο μοναχού.

«Καλημέρα, Τεμπέλη Σκίουρε» τον χαιρέτησε χαμογελώντας ο σενσέι* Μιγιαζάκι. «Έτοιμος για προπόνηση;»

Χωρίς να απαντήσει, ο Λάρι διέσχισε τον γιαπωνέζικο κήπο κι έφτασε ως την ξύλινη παγόδα, ξεφυσώντας.

Τεμπέλης Σκίουρος; Μα τι άθλιο παρατσούκλι ήταν αυτό! Για να μη μιλήσουμε για τις σιβυλλικές μεταφορές που χρησιμοποιούσε ο δάσκαλός του όταν του εξηγούσε τις βασικές αρχές των πολεμικών τεχνών. Το όνειρο του Λάρι ανέκαθεν ήταν να προκαλεί αστραπιαία χτυπήματα σαν τον Μπρους Λι, να παλεύει με τη χάρη του Τζέιμς Μποντ και να επιδίδεται σε ακροβατικές κινήσεις όπως οι εικονικοί ήρωες του *Matrix*. Εκείνη την εβδομάδα των ασκήσεων, ωστόσο, δεν είχε μάθει τίποτε από όλα αυτά.

---

* Σενσέι (ιαπ. *sensei*): Δάσκαλος, τιμητικός τίτλος για κάποιον που κατέχει άριστα μια τέχνη (συνήθως πολεμική) και μπορεί να τη διδάξει.

Καθώς ο σενσέι Μιγιαζάκι περίμενε με σταυρωμένα τα χέρια κάτω από την πέργκολα, ο Λάρι έβγαλε το άσπρο κιμονό του από το σακίδιο, το φόρεσε χωρίς βιασύνη και περπάτησε ξυπόλητος ώσπου έφτασε σε μια μεγάλη πέτρα στο κέντρο του κήπου.

«Μπορούμε να αρχίσουμε, δάσκαλε... εμ, σενσέι;» μουρμούρισε. «Η γνωστή ιστορία, σωστά; Πρέπει... να ελευθερώσω το μυαλό μου από τις κακές σκέψεις;»

«Τα μαύρα σύννεφα φέρνουν πάντα καταιγίδα» επιβεβαίωσε σοβαρός ο γέροντας μοναχός. Έπειτα έστρεψε στον αέρα τις παλάμες των χεριών του, έκλεισε τα βλέφαρα και σήκωσε το πιγούνι προς τα πάνω. «Τώρα ανάπνευσε... ανάπνευσε...» είπε.

«Για πόση ώρα πρέπει... εμ... να αναπνέω;» ρώτησε ο Λάρι καταπίνοντας μια μεγάλη μπουκιά οξυγόνου.

«Ωσπου ο ουρανός σου να γίνει ανέφελος, Τεμπέλη Σκίουρε» απάντησε ο δάσκαλος. Εκείνη τη στιγμή αποχώρησε και χάθηκε μέσα στην παγόδα.

Ο νεαρός ντετέκτιβ πέρασε τις επόμενες ώρες καθισμένος στην πέτρα, ολότελα ακίνητος στη στάση του λωτού. Ο διαλογισμός ζεν δεν του ταίριαζε με τίποτα: αντί να τον γαληνέψει, στο κεφάλι του χίλια ερωτήματα διαδέχονταν το ένα το άλλο. Μήπως ο σενσέι Μιγιαζάκι ήταν πράκτορας της *Eye International*; Και, αν ήταν, γιατί δεν του δίδασκε πώς να μάχεται, πώς να αμύνεται και πώς να ρίχνει ιπτάμενα λακτίσματα; Και κυρίως, κι αυτό το ερώτημα ήταν ακόμα πιο επείγον, τι ώρα ήταν το γεύμα;

Συνειδητοποίησε ότι είχε αποκοιμηθεί μόνο όταν, κατά τις δώδεκα, ένα χτύπημα δαχτύλων τον ξύπνησε ξαφνικά.

«Ωχ, ωχ!» πετάχτηκε. «Τι συμβαίνει;»

Μπροστά του ο γέροντας μοναχός μασούλαγε ατάραχος ένα κράκερ. «Ήρθε η στιγμή για την πρώτη δοκιμασία της ημέρας» ανακοίνωσε. «Αυτή η αρχαία τεχνική ονομάζεται *Συστροφή του Χελιού*».

«Πώς; Τι;» διαμαρτυρήθηκε ο Λάρι και πετάχτη-

κε ξαφνικά όρθιος. «Ούτε διάλειμμα για φαγητό δεν θα κάνουμε;»

Τα μουστάκια του σενσέι Μιγιαζάκι κουνήθηκαν από τη δυσαρέσκεια. «Δεν είναι εστιατόριο εδώ πέρα, Τεμπέλη Σκίουρε» επισήμανε βλοσυρός. «Για να μάθεις ήρθες εδώ... *κραντς, κραντς...* όχι για να χλαπαкиάζεις».

Ο Λάρι σαν να άκουσε έναν υπόκωφο ήχο στο στομάχι του αλλά αποφάσισε να υπακούσει τον δάσκαλό του. Αν ήθελε να φύγει αποκεί το συντομότερο δυνατό, η μόνη λύση ήταν να ανταποκρίνεται σε όσα του ζητούσε. Στρίβοντας, ωστόσο, στη γωνία της παγόδας, έμεινε άναυδος. Στο ξέφωτο υπήρχε ένα δάσος από σχοινιά στερεωμένα σε στιβαρούς πασσάλους από μπαμπού. Τα κορδόνια ήταν τεντωμένα σε διάφορα ύψη και δεμένα πολύ κοντά το ένα στο άλλο. «Αυτό πάλι τι είναι;» ρώτησε ανήσυχος.

Τα χείλη του δασκάλου Μιγιαζάκι τεντώθηκαν σε ένα ειρωνικό χαμογελάκι. «Για να απελευθερωθείς από τους αντιπάλους σου, πρέπει να ξεγλι-

στρήσεις από τη λαβή τους, όπως κάνει το χέλι» απάντησε υψώνοντας τον δείκτη του χεριού του. «Ολοκλήρωσε τη διαδρομή ως την απέναντι πλευρά, αλλά χωρίς να αγγίζεις καθόλου τα σχοινιά... αν τα καταφέρεις!»

Ο Λάρι έτριξε τις αρθρώσεις των δαχτύλων του με αποφασιστικότητα. Ήθελε να αποδείξει την αξία του περνώντας τη δοκιμασία χωρίς απρόοπτα. Ήρθε αντιμέτωπος με το πρώτο σχοινί γέρνοντας απότομα το κεφάλι στο πλάι, έπειτα έκανε περιστροφή επιτόπου για να προσπεράσει το δεύτερο σχοινί, στη συνέχεια λύγισε τους ώμους προς τα πίσω και τρύπωσε κάτω από το τρίτο εμπόδιο. «Καλέ, αυτό είναι για μωρά!» αναφώνησε με αλαζονεία, αποφεύγοντας και το επόμενο.

Καθώς φούσκωνε όλο καμάρι, άκουσε ένα πολύ δυνατό κουδούνισμα μέσα από το σακίδιό του που το είχε σκορπίσει ποιος ξέρει πού. Μέσα σε μία τσέπη ήταν φυλαγμένη η πολύτιμη πολυλειτουργική συσκευή της σχολής του: το εντυπωσιακό χάι τεκ μαραφέτι, γνωστό με το όνομα EyeNet. Εκεί-

να τα επίμονα κουδούνίσματα μόνο ένα πράγμα μπορούσαν να σημαίνουν: του είχαν αναθέσει καινούρια αποστολή!

Στη σκέψη αυτή και μόνο, ο Λάρι αφαιρέθηκε και σκόνταψε πάνω σε ένα σχοινί. Εκτοξεύτηκε σε χαμηλή πτήση για μερικά μέτρα κι έπειτα έμεινε κρεμασμένος με το πρόσωπο πάνω στο χορτάρι. Είχε σβόλους από χώμα μες στο στόμα του, αλλά δεν έβγαλε ούτε ένα... αχ!

«Χτύπησες, Τεμπέλη Σκίουρε;» ρώτησε ανήσυχος ο δάσκαλος Μιγιαζάκι.

Ένα χέρι πρόβαλε μέσα από το κουβάρι που αποτελούνταν από κόμπους και δεσίματα. «Σενσέι, μου δίνετε, σας παρακαλώ, το κινητό;» φώναξε ο Λάρι. Παρατηρώντας τον δισταγμό του μοναχού, πρόσθεσε σφυριχτά: «Είναι θέμα υψίστης σημασίας, μα τα γένια της βασίλισσας!».

Όταν, επιτέλους, πήρε στα χέρια του τη συσκευή, ο Λάρι κοίταξε το μήνυμα πάνω στην οθόνη και γούρλωσε τα μάτια. Χωρίς να το καταλάβει, έκανε μια πολύ γρήγορη περιστροφή και κατάφερε με

μία μόνο κίνηση να απεμπλακεί από την παγίδα των σχοινιών.

«Χο-Χόλιγουντ...» τραύλισε περνώντας το ένα του χέρι ανάμεσα στα μαλλιά του. «Μα είναι τρελοί;»

Κατάπληκτος με τη δεξιότητά του νεαρού μαθητή του, που είχε απελευθερωθεί, ο σενσέι Μιγιαζάκι έμεινε να τον παρατηρεί αμίλητος, καθώς ο Λάρι έφτασε σαν αστραπή στην έξοδο. Θα του έδινε συγχαρητήρια, αλλά εκείνος είχε ήδη εξαφανιστεί στους δρόμους του Λονδίνου. Φυσικά, ο Λάρι έτρεχε σαν τρελός να βρει την ευφυέστατη ξαδελφούλα του Άγκαθα Μίστερι για να ζητήσει την πολύτιμη βοήθειά της!

Στην Οικία Μίστερι, χωμένη στα γκρίζα περίχωρα του Λονδίνου, κυριαρχούσε μια ευχάριστη, γιορτινή ατμόσφαιρα. Στο πάρκο τα σιντριβάνια ανάβλυζαν ανάμεσα στα ολάνθιστα ροδόδεντρα, ενώ μελωδίες κλασικής μουσικής ξεχύνονταν στα μεγάλα δωμάτια της κομψής βικτοριανής κατοικίας με την μπλε στέγη. Ήταν η κατάλληλη ατμόσφαιρα για να γιορτάσουν τον δωδέκατο χρόνο υπηρεσίας του κυρίου Κεντ, του ακούραστου οικιακού βοηθού της οικογένειας Μίστερι.

«Τι κρίμα που η μαμά και ο μπαμπάς είναι στην Τασμανία» είπε η Άγκαθα κοιτάζοντας με κάποια απογοήτευση το τραπέζι που ήταν φορτωμένο

Άγκαθα Μίστερι

ΕΠΙΔΟΞΗ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ
ΓΥΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΕΞΙΟ
ΞΑΔΕΛΦΟ ΤΗΣ ΛΑΡΙ, ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΤΗΣ ΜΠΑΤΛΕΡ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΑΤΟ ΓΟΥΑΤΣΟΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΣΟΥΝ
ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ.

ΙΝΤΡΙΓΚΑ ΣΤΟ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

Ο κινηματογραφικός παραγωγός Ρόμπερτ Μόρισον και το καστ του γυρίζουν την ταινία νουάρ με τίτλο *Μοιραίο λάθος*. Ωστόσο, από τα γυρίσματα δεν λείπουν τα απρόοπτα. Συμβαίνουν παράξενα ατυχήματα και οι πρωταγωνιστές δέχονται απειλητικά γράμματα.

Τα ξαδέλφια Μίστερι, με τη βοήθεια ενός πολύ ξεχωριστού θείου τους, θα προσπαθήσουν να ανακαλύψουν ποιος θέλει να εμποδίσει την ολοκλήρωση της ταινίας.

www.minoas.gr

9 786180 220117
ISBN 978-618-02-2011-7
ΚΩΔ. 22472

